

Rom 16, 5

5: Hils også menigheten som er i deres hus! Hils min kjære Epainetos, som er førstegrøden for Kristus i Akaia!

Menigheten som er i deres hus (altså i Akvilas og Priskillas hus). Dette var en bestemt del av menigheten i Rom. For i denne store byen måtte nå de kristne samles på mer enn ett sted (se v. 14-15). Og blant disse stedene de samledes var da også Akvilas og Priskillas hus. Av 1Kor 16: 19 ser vi det samme ekteparet åpne hjemmet sitt til møtelokale også i Efesos. Hils min kjære Epainetos. Paulus elsket alle kristne. Når han så nevner noen konkret som "min kjære", så var det en som var spesielt kjær for ham. Mange undrer seg på om en slik kjærighet stemmer overens med den dype, åndelige kjærigheten i Herren. Da må vi huske at ikke bare apostelen, men også Kristus selv, med Johannes, "den disippel som Jesus elsket", har gitt oss eksempler på en slik kjærighet.

Det avgjørende er bare at vi først og fremst har en spesiell kjærighet til alle Guds barn - dette som i våre hjerter skiller dem fra alle de vantro. Men så er jo forholdet at en særlig kjærighet til visse kristne mennesker kan ha svært forskjellig årsak. Her synes årsaken å ha vært at Epainetos var førstegrøden for Kristus i Akaia (Lilleasia). Det første kornbandet som ble skåret fra åkeren skulle gis til ypperstepresten som skulle bære det fram for Herren som et tegn på takknemlighet og håp om en rik kornhøst. Det er klart at en nidkjær Kristi tjener får en spesiell kjærighet til det mennesket som blir et lands førstegrøde for Kristus. Tenk; den første frukten Kristus får av evangeliet i et land!